

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000157/2019
ORIGEN: 2000550/2018 - 00
NIG: 5300542120180003137

PARTS:

Apel·lant : X.
Legal representant : Sr. ARG
Advocat : Sr. ARG

Apel·lat : S. SLU
Legal representant : Sr. FBA
Advocat : Sra. MCO

SENTÈNCIA 009-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIÈRE
Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES
Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 16 de gener del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000550/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Jaume TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Prèvia substantiació d'un procediment d'ordre judicial de pagament, en data 2-1-2019, el Sr. FBA, representant de la societat S., SLU articulava demanda pel procediment de mínima quantia contra el Sr. ARG, reclamant el pagament de factures que ascendien a la quantitat de 764,80.- €.

Segon.- En data 22-1-2019, el Sr. ARG, en representació de la societat X., SLU contestava la demanda articulada de contrari oposant-se a les pretensions del demandant, tot i sol·licitant que es dictés Sentència desestimant la demanda principal articulada.

Tercer.- Obert el judici a proves es practicaren els mitjans de prova proposats pels litigants.

Quart.- En data 26-2-2019 requeia Sentència amb la següent part dispositiva:

“Que estimant substancialment la demanda formulada pel Sr. FBA contra el Sr. ARG i condemnar aquest darrer a pagar a la part agent la quantitat total de 681,51.- € corresponent a les dues factures reclamades, així com les costes judicials ocasionades, les quals es cenyiran tanmateix a les taxes judicials, incloses les de l'ordre judicial de pagament”.

Cinquè.- Contra l'esmentada Resolució, el Sr. ARG en representació de la societat X., SLU segons indica, articula recurs d'apel·lació tot i sol·licitant a través de l'escrit de conclusions amb data registre 13-6-2019 es dictés Sentència revocant la primera, i imposant al demandant el pagament de les costes ocasionades, inclosos els honoraris professionals d'advocat.

Sisè.- Per escrit de data 10-7-2019, el Sr. JBA s'oposa al recurs interposat de contrari interessant la seva íntegra desestimació, amb imposició en costes a la part recurrent, inclosos els honoraris d'advocat.

Setè.- Per Aute de 17-9-2019 s'accedia a la pretensió probatòria adduïda per la representació processal del Sr. JBA, tot i concedint-se a les parts litigants un termini per a que es pronunciessin al seu respecte, extrem que intervenia mitjançant escrits de 20 i 26 de setembre del 2019 respectivament.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En el present litigi, seguit segons les normes que regeixen el procediment de mínima quantia, el Sr. FBA, actuant per compte de la societat S., SLU persegueix la condemna del Sr. ARG a satisfer la suma de 764,80.- € que segons es sosté resulten de l'impagament de dues factures.

La Sentència dictada per l'òrgan judicial d'instància acull substancialment la reclamació articulada fins l'import de 681,51.- €, imposant alhora al Sr. R. el pagament de les costes ocasionades, incloses les taxes judicials associades al procediment d'ordre judicial previ articulat.

I és contra aquesta decisió que s'alça la part recurrent amb fonament a l'aparell argumental següent.

Segon.- En primer lloc sosté que la Resolució recorreguda vulnerava el seu dret al procés degut. Referia que el procediment s'havia iniciat mitjançant la presentació d'un ordre judicial de pagament a la qual aquesta part s'havia oposat. Que segons la Llei 16/2006 del procediment executiu de l'ordre judicial de pagament era necessari, atesa l'oposició mostrada pel deutor, que la pretensió de la part actora s'introduís mitjançant una demanda judicial pel procediment de mínima quantia, que en el supòsit examinat però no s'havia mai presentat, sinó que la part demandant es va limitar a presentar un escrit de contesta a les al·legacions versades en l'oposició a l'ordre judicial de pagament, modificant el destinatari de l'acció que ara destinava al Sr. R. i no a la societat inicialment citada i tampoc es van incorporar a la demanda les taxes judicials que corresponien. Considera per tant que concorria un defecte de procediment que invalidava la Sentència dictada.

D'altra part denunciava la mutació subjectiva produïda en ambdós pols del procediment, insistint especialment en aquella existent en el pol passiu atès que inicialment l'acció es va interposar al respecte de la societat 4RT,

SLU, i en mèrits de l'art. 6.1.b) de la Llei 16/2006 l'acció s'havia d'interposar contra la societat inicialment citada i no contra altre persona.

En tercer lloc considera que la demanda articulada incorria en un clar defecte legal en la seva presentació atès que l'escrit articulat sols contenia unes manifestacions en relació als motius d'oposició realitzats per la recurrent en el procediment d'ordre judicial, però de cap de les maneres podia equiparar-se a una demanda judicial: en el mateix no es contenia cap reclamació, no contenia petitum, no es proposava prova, (...), tot el que menystenia el principi de seguretat jurídica.

En darrer lloc i en quant al fons de la reclamació destacava que mai havia acceptat les factures presentades atès que els treballs que s'hi descrivien mai havien estat encarregats i tampoc efectuats. Sustenta que les proves fornides sols acreditaven l'existència de relacions comercials entre S., SLU i el Sr. R. però res més.

Tercer.- En relació als motius del recurs que s'introdueixen quant a la modificació subjectiva de les parts litigants (motiu primer i segon), hem de convenir amb la part recurrent que la petició d'ordre judicial de pagament inicial era articulada pel Sr. FBA i s'adreçava a la societat X. En canvi, una volta el representant d'aquesta darrera s'oposava al procediment iniciat i l'òrgan judicial d'instància remetia les parts al procediment de mínima quantia, en la demanda el pol actiu del procediment l'assumia la mercantil S., SLU i l'acció s'adreçava personalment al Sr. ARG.

Malgrat aquesta realitat fàctica, no podem compartir les conseqüències jurídiques que el recurrent hi atribueix per les raons següents.

L'article 6.1.b) de la Llei 16/2006 regula la resolució del procediment de l'ordre judicial en cas d'intervenir oposició motivada del deutor a la reclamació. En aquest sentit disposa: *“si el deutor compareix i s'oposa al pagament, expressant el motiu de disconformitat, dona trasllat al creditor dels motius de l'oposició i acorda convocar ambdues parts per a l'audiència més propera que escaigui per tal que el creditor presenti demanda pels tràmits del procediment declaratiu que correspongui en funció de la quantia reclamada. A partir de l'audiència fixada pel tràmit de demanda el judici se substancia per les regles del procediment judicial que és aplicable”*.

D'aquest precepte s'infereix que una volta es comunica els motius d'oposició al “creditor”, el procediment monitori queda clos i en el seu lloc s'inicia el nou procediment que correspongui (sigui de mínima quantia

sigui l'abreujat en funció de la quantia) mitjançant la demanda que s'haurà de presentar en el dia que resulti fixat. La modalitat d'inici del nou procediment i de convocatòria dels litigants suposa la sola particularitat que el nou procediment tindrà en relació als formalismes diversos que puguin correspondre segons la regulació pròpia; per la resta les regles relatives a cada procediment operaran en la seva total extensió.

Pel que es refereix a la correlació que el recurrent pretén que ha de concórrer entre el procediment inicial i el posterior, aquesta no pot operar amb la intensitat que pretén el Sr. R. En efecte, en trobar-nos davant d'un nou procediment, la modificació dels pols de la litis en relació a l'ordre judicial inicial, sols pot tenir per límit el degut exercici per a la part demandada del seu dret a la defensa i de contradicció. En el concret supòsit examinat, d'ençà que el dia 8-1-2019, el Sr. R. recollia la demanda de la societat S., SL, ha conegut la identitat de la persona que assumia el pol actiu de la litis i que el destinatari de l'acció era ell mateix a títol personal, poden articular perfectament els mitjans de defensa que corresponien en la seva contesta a la demanda, el dia 22-1-2019. Per tant, el recurrent no ha patit cap menyscapte efectiu al seu dret a la defensa i en aquesta eventualitat, els motius del recurs que avança en relació a la modificació subjectiva del procediment no podran operar.

Quart.- Quant a l'absència de taxes en l'escrit rector, aquest argument resulta estèril a partir del moment en que aquestes figuren incorporades a l'escrit de demanda inicial (cfr. foli 2 del procediment de Mínima Quantia 2000550/2018).

Cinquè.- Pel que es refereix al defecte legal en la formulació de la demanda, hem pogut recordar de manera recent que *“el triomf de l'excepció de defecte legal en el mode de proposar la demanda requereix que l'escrit rector del demandant presenti uns defectes formals o de postulació greus doncs a l'hora d'interpretar i aplicar les regles relatives als requisits processals, els Tribunals estan obligats a fer-ho de manera restrictiva, en el sentit més procliu a la efectivitat del dret a la tutela judicial efectiva (art. 10 de la Constitució), evitant per això recórrer a un formalisme exacerbant que suposi un obstacle insuperable al coneixement del fons del procés (...).”* (Sentències de 17-12-2019 i de 27-9-2019 dictades en els rotlles TSJC-201/2018 i TSJC-82/2019).

En el concret supòsit examinat es sustenta que l'escrit de demanda de mínima quantia presentava unes irregularitats de tal intensitat que menystenien el principi de seguretat jurídica. Malgrat efectivament l'escrit

presentat no s'estructuri seguint la forma habitual dels escrits de demanda, de la seva lectura s'extreu la identitat, naturalesa i objecte de la concreta tutela que s'exercita. En efecte s'infereix del mateix que l'acció s'articula contra el Sr. R. i que se li reclama la suma de 764,80.- € per raó de l'impagament de les factures 953 i 944 de dates 31-7-2017 i de 30-9-2017. En aquesta eventualitat, el Sr. R. disposava en l'escrit rector de tots els elements que vertebraven la pretensió de la societat S., SLU i en relació als quals havia d'estructurar la seva defensa com en definitiva realitzava.

Pel que es refereix a l'absència de proposició de prova que la part atribueix a l'escrit de demanda, aquesta es va limitar a la prova documental incorporada tant en el procediment de mínima quantia com el de l'ordre judicial previ, i així aquesta va ser sol·licitada per la mercantil demandant en la seva proposició verbal de prova de data 22-1-2019 (foli 28).

En atenció a l'exposat, també aquest motiu del recurs ha de veure's abocat a fracassar.

Sisè.- El darrer motiu del recurs intervé en relació al fons. Concretament es sustenta que la decisió de l'òrgan judicial d'instància incorria en error en la valoració de la prova en considerar que l'actora no havia acreditat ni la realitat de l'encàrrec amb fonament al qual ara reclamava ni tampoc la seva efectiva realització.

Les factures reclamades deriven de l'ús de la plataforma de comerç en la xarxa per part de la web del demandat, per a la gestió integral de les seves plataformes socials per a la marca (facebook, instagram i twitter) - factura 953- i pel manteniment web (10 mesos) més el registre de domini xxxxxxxx.com -factura 994-.

En la petició d'ordre judicial, la part demandant justificava la seva intervenció professional en la pàgina facebook del negoci M. titularitat del demandat en el decurs del mes de juliol del 2017 -que correspon a la tasca facturada- (folis 11 i ss). Posteriorment, en la seva demanda la part actora acredita també l'existència de relacions comercials anteriors amb el demandat per conceptes que no tant sols són coincidents amb aquells que s'incorporen en les factures reclamades sinó que endemés aquestes darreres són temporalment successives a les primeres.

En aquesta eventualitat, resulta evident que el demandat ha gaudit dels serveis prestats per la demandant i que aquests han resultat útils per a l'activitat que desenvolupa. En aquest context, la decisió de l'Òrgan judicial d'instància haurà de ser íntegrament confirmada, havent de desestimar-se el recurs d'apel·lació articulat.

Setè.- En atenció a la desestimació del recurs escau imposar a la part recurrent les costes ocasionades, amb el benentès que aquestes no inclouran els honoraris professionals de l'advocat de la part apel·lada en no ser preceptiva la seva intervenció en atenció a la naturalesa del present procediment (cfr. art. 97 de la Llei Qualificada de la Justícia).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. ARG contra la Sentència dictada per la Sra. Batlle en data 26-2-2019, que confirmem íntegrament, tot i imposant a la part recurrent el pagament de les costes ocasionades en aquesta alçada, exclosos però honoraris d'advocat.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-